

REACTIE HOF DEN HAAG

Om te beginnen, wijs ik erop dat art. 12 Strafvordering-zaken in beginsel niet openbaar zijn, waardoor ik genoodzaakt ben om soms in algemene bewoordingen te antwoorden. Graag uw begrip hiervoor.

Als hoofdregel geldt dat de rechter die een zaak (mede) behandelt vermoed wordt onpartijdig te zijn. Het selectieproces en de (permanente) opleiding van rechters zijn erop gericht dat rechters zich voortdurend bewust zijn van het belang om hun onpartijdigheid steeds te bewaken. Bij uitzondering ziet de rechter aanleiding om zich terug te trekken (verschonen) uit de zaak die hij behandelt of gaat behandelen of om een nodeloze wraking te voorkomen. De rechter doet dit als hij vreest dat hij de zaak niet onpartijdig kan behandelen of als de schijn zou kunnen ontstaan dat hij de zaak niet onpartijdig zal behandelen. Wanneer een rechter beslist om zich te verschonen, neemt een rechter die verschoningsbeslissing in de concrete zaak die hem ter behandeling is toegedeeld. Alleen in die zaak geldt de verschoningsbeslissing dan.

U schrijft over het ‘verschonen van het complete hof’ in de door u aangehaalde art. 12 Strafvordering-procedure gericht op strafvervolging tegen de [topambtenaar] in mei 2013. Vermoedelijk doelt u niet op een verschoning, maar op een verwijzingsbeslissing uit mei 2013 van (niet het complete gerechtshof maar uitsluitend) de behandelende drie raadsheren in een artikel 12 Strafvordering-zaak tegen de [topambtenaar], waarmee de betreffende zaak naar het gerechtshof Den Bosch is verwezen op grond van art. 62B Wet op de rechterlijke organisatie. Deze verwijzingsbeslissing, overigens genomen door andere raadsheren dan mr. Wabeke, geldt ook alleen in deze zaak.

In de door u aangehaalde zaak [zaaknummer] was sprake van een andere belanghebbende tegen wie strafvervolging werd verzocht, namelijk de ex-echtgenoot van klaagster. Er was dus geen sprake van een klacht tegen de [topambtenaar]. Mr Wabeke en de overige behandelende raadsheren hebben in deze zaak geen aanleiding gezien zich te verschonen en [eind] 2015 een beschikking gegeven. Dat is een rechterlijke beslissing. Het gerechtsbestuur heeft zich – vanwege de onafhankelijke positie van de rechter – van een oordeel hierover onthouden. Bovendien is in de klachtafhandeling van [herfst] 2016 door het gerechtsbestuur ten aanzien van de beschuldigingen aan het adres van de [topambtenaar] geconstateerd dat de juistheid daarvan nooit in rechte vastgesteld is en geoordeeld dat de niet-onderbouwde wijze van beschuldigen en verdachtmaken niet kon leiden tot het oordeel dat mr Wabeke zich had moeten verschonen. Hierin is geen verandering gekomen met dien verstande dat het tegen de heer [topambtenaar] ingestelde onderzoek inmiddels is beëindigd zonder dat strafvervolging is ingesteld.

We vertrouwen erop u hiermee, binnen de beperkte mogelijkheden die er voor voorlichting zijn in art. 12 Strafvordering-zaken, voldoende te hebben geïnformeerd.

In reactie op het interview met [Wabeke in de Volkskrant](#), waarin hij zegt dat hij als rechter geen kindermisbruikzaken doet, schrijft het Hof:

In het interview met de Volkskrant doelt de heer Wabeke op de inhoudelijke behandeling van strafzaken op het gebied van kindermisbruik. Het betreft hier geen inhoudelijke behandeling van

een kindermisbruik-zaak, maar een verzoek tot vervolging van een vermeende kindermisbruik-zaak.

Vraag: Deed de heer Wabeke in zijn periode als raadslid nog wel inhoudelijke behandeling van strafzaken? Of hield hij zich de laatste jaren volledig bezig met Artikel 12-procedures?

Mr Wabeke deed in beginsel alleen art. 12 Sv zaken. Hij viel heel incidenteel bij ziekte van een collega in op een gewone strafzitting, doorgaans gevuld met politierechterzaken.

REACTIE OPENBAAR MINISTERIE

Op woensdag 31 oktober 2018 heeft Argos het OM in Den Haag benaderd met het verzoek om een gesprek met de Officier van Justitie die de aangiftes van Lisa en haar moeder beoordeelde.

Het OM antwoordde dat we vragen konden sturen, en dat ze ‘kijken in hoeverre ze daar een antwoord op naar boven kunnen halen – in beginsel schriftelijk.

Op 13 november heeft Argos het OM een lijst met 34 gedetailleerde vragen gestuurd. Waaronder bijvoorbeeld waarom er niet is besloten om getuigen te horen. En waarom verklaringen van hulpverleners terzijde worden geschoven, terwijl diezelfde hulpverleners in andere zaken worden opgeroepen als getuigde-deskundige. Ook hebben we gevraagd waarom de medische verklaringen over Lisa’s bevalling niet verder zijn onderzocht, in hoeverre de verstoorde verhouding met moeder een rol heeft gespeeld bij de beoordeling van de aangifte, en waarom is besloten om de aangiftes – ondanks klachten hiertegen – toch in Den Haag te onderzoeken.

SCHRIFTELIJKE REACTIE VAN HET OPENBAAR MINISTERIE:

In 2013 heeft mevrouw aangifte gedaan van zedendelicten gepleegd door hem tegen haarzelf, haar minderjarige dochter [Lisa] en haar dochter [Michelle]. Ook deed mevrouw in dat jaar aangifte tegen haar ex in verband met het bezit van kinderporno.

In 2017 deden mevrouw en haar dochter [Lisa] opnieuw aangifte tegen hem in verband met seksueel misbruik van [Lisa]

Onderzoek naar aanleiding van deze aangiftes heeft geen bewijs opgeleverd die de verklaringen van mevrouw en haar dochter [Lisa] ondersteunen. Het OM heeft de aangiftes en de uitkomsten van het daarnaar gestelde onderzoek beoordeeld, maar zag onvoldoende aanleiding voor vervolging of verder onderzoek. Dit was mede naar aanleiding van advies van de Landelijke Expertisegroep Bijzondere Zedendelicten van het OM. We hebben onze beslissing in meerdere, uitgebreide sepotbrieven aan mevrouw toegelicht.

Naar aanleiding daarvan heeft mevrouw artikel-12-procedures gestart bij het gerechtshof om daarmee alsnog vervolging door het OM af te dwingen. Het hof heeft deze artikel-12-klachten ongegrond verklaard. Het hof kon zich met andere woorden vinden in de beslissing van het OM.

Op aandringen van mevrouw zijn de aangiftes en onderzoeken ook nog een keer beoordeeld door een tweede officier van justitie (hetgeen zeer uitzonderlijk is). Dit heeft niet tot een ander oordeel van het OM geleid. Ook dit is mevrouw kenbaar gemaakt en uitgelegd in uitvoerige en gedetailleerde brieven waarin telkens uiteen is gezet op welke wijze het OM tot zijn conclusies is gekomen.

Wij voelen ons vanwege de privacy niet vrij om verder op de inhoud van onze brieven aan mevrouw in te gaan. Overigens worden in deze brieven veel van de vragen die u stelt beantwoord.

Concluderend, ondanks herhaalde inspanningen van politie en OM zijn er geen bewijsbare feiten aan het licht gekomen. Aan mevrouw en haar advocaten is te kennen gegeven dat als sprake zou zijn van nieuw bewijs (en dan gaat het nadrukkelijk om bewijs dat ten tijde van eerdere beslissingen nog niet bekend was), dat daarnaar opnieuw zal worden gekeken door het OM.